

Amb Jesús tot comença a ser diferent | Pere Casas

Una pregunta: Creiem que l'Esperit de Déu pot canviar un home o una dona? Si ho creiem, no ens estranyarà gens que Jesús, un cop batejat, «passés pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable». Si no ho creiem, potser és perquè ben sovint hem reduït el baptisme a un simple ritu màgic o a un capteniment personal que no té res a veure amb el compromís que implica la seva recepció.

Constituit en el baptisme Fill estimat de Déu, Jesús esdevindrà el primer nat d'una humanitat nova a la qual tothom és convidat. Tota la seva vida serà un itinerari de fidelitat

a la voluntat de Déu, d'amor a tothom, de perdó dels pecadors, de servei als pobres i marginats del seu temps, de blasme de les injustícies i d'un culte purament extern, d'un testimoniatge que el menarà al baptisme definitiu de la seva mort.

Amb el baptisme podem dir que en Jesús tot comença a ser diferent. No sols el que diu, sinó també el que fa. Ell mateix es transforma i proclamarà amb passió l'arribada del Regne de Déu, la Bona Nova de l'Evangeli. Ningú no en restarà exclòs. És que l'Esperit de Déu transforma els qui n'estan plens.

(Full Diocesà – 9 de gener de 2011)

Nota sobre la persona divina de Jesucrist

En el comentari de l'evangeli del diumenge del Baptisme del Senyor, titulat «Amb Jesús tot comença a ser diferent» (Full del 9-1-2011), s'afirmava: «Constituit en el baptisme Fill estimat de Déu, Jesús esdevindrà el primer nat d'una humanitat nova a la qual tothom és convidat.» Aquesta frase i el seu context indueixen a una comprensió errònia de la identitat de Jesús.

Com diu el Catecisme: «L'Església confessa que Jesús és, inseparablement, veritable Déu i veritable home. És, amb tota veritat, el Fill de Déu que es va fer home, el nostre germà, i ho és sense haver deixat de ser Déu i Senyor nostre» (núm. 469). «El Fill unigènit del Pare, concebut com a home en les entranyes de la Verge Maria, és el Crist, és a dir, ungit per l'Esperit Sant, des

del començament de la seva existència humana, malgrat que la seva manifestació sols tingui lloc progressivament: als pastors, als mags, a Joan Baptista, als deixebles» (núm. 486). En el baptisme de Jesús l'Esperit Sant en forma de colom va baixar sobre ell i es va sentir la veu del cel que proclamava: Aquest és el meu Fill, l'Estimat (Mt 3, 13-17). És la manifestació («epifania») de Jesús com a Messies d'Israel i Fill de Déu (cf. CEC, 535). El Fill etern de Déu existeix des de sempre i és consubstancial al Pare i a l'Esperit Sant. Per tant, no és correcte de dir que «és constituït en el baptisme Fill estimat de Déu». El Fill de Déu, etern, entra en la història concebut en les entranyes virginals de Maria i assumeix la naturalesa humana, sense deixar la divina.

(Full Diocesà – 13 de febrer de 2011)